

و چون شام شد، شاگردانش به جانب دریا پایین رفتند، و به کشتی سوار شده، به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک شد عیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. و دریا بواسطه وزیدن باد شدید به تلاطم آمد. پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا سی تیر پرتاپ رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریا خرامان شده، نزدیک کشتی می‌آید. پس ترسیدند. او بدیشان گفت: «من هستم، مترسید!» و چون می‌خواستند او را در کشتی بیاورند، در ساعت کشتی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. انجیل یوحنا ۶: ۱۶-۲۱

عیسای مسیح پنج هزار نفر را در ضلع شرقی دریای جلیل خوراک داد. او اندکی پس از آن معجزه، موعظه نان حیات را در کفرناحوم که در ساحل غربی دریای جلیل بود را انجام داد (یوحنا ۶: ۱-۱۴، ۶: ۲۲-۴۰). آیات امروز (یوحنا ۶: ۱۶-۲۱) چگونگی انتقال او و شاگردانش از یک مکان به مکان دیگر را توصیف می‌کنند.

در ابتدا شاگردان بدون عیسی به آن طرف دریا عظیمت کردند. عیسای مسیح به تنهایی به کوه رفته بود و شاگردان قبل از بازگشت او به وسیله قایق به آن طرف دریا یعنی کفرناحوم حرکت کردند (یوحنا ۶: ۱۵-۱۷). از نظر جغرافیایی، دریای جلیل حدود صد و هشتاد و سه متر پایین‌تر از سطح دریای آزاد قرار دارد. معمولاً حرکت هوا در سطح دریا منجر به ایجاد طوفان‌های شدید و وحشتناک می‌شود. ظاهراً شاگردان در قایق با طوفانی شدید مواجه شده بودند که دریا را موج کرده بود (یوحنا ۶: ۱۸). ما نباید به سرعت از این جزئیات عبور کنیم، زیرا حتی یک دریانورد با تجربه نیز در هنگام مواجهه با طوفان می‌تواند به مشکل بر بخورد.

با این وجود، این طوفان عظیم نبود که بیشترین ترس را در شاگردان به وجود آورده بود. آنها عیسی را دیدند که در حال راه رفتن بر روی آب دریا است و این چیزی بود که موجب ترسیدن آنها شده بود و نه تکان‌های شدید قایق (یوحنا ۶: ۱۹). در آن موقع شاگردان، خدا بودن عیسای مسیح را به صورت واضح دیدند، زیرا چه کسی می‌تواند روی آب راه برود؟ علاوه بر این، یهودیان باستان، دریا را به خاطر غیرقابل پیش‌بینی بودنش دشمن وحشتناکی می‌دانستند که فقط خدا می‌تواند آن را رام کند (ایوب ۳۸: ۸-۱۱). اما وقتی عیسی روی آب قدم زد و به قایق نزدیک شد، طوفان بلافاصله فروکش کرد و دریا آرام گردید (یوحنا ۶: ۱۹-۲۱). واضح است که شاگردان با شخصی فراتر از یک انسان ساده روبه‌رو بودند.

سخن عیسی به شاگردان (آیه ۲۰) در تایید این امر که او شخصی فراتر از یک انسان ساده بود کمک می‌کند. عیسی مسیح به آنها گفت: «من هستم، نترسید!». عبارتی که او از آن استفاده می‌کند (من هستم) در واقع برگرفته شده از نسخه ترجمه شده عهد عتیق به زبان یونانی می‌باشد. در عهد قدیم خداوند خود را با این نام (من هستم) به قوم یهود معرفی کرده بود. با مطالعه انجیل یوحنا می‌بینیم که این عبارت مکرراً بر روی لب‌های عیسی مسیح ظاهر می‌شود و این یک اشاره جدی به خداوند بودن منجی ما می‌باشد. عیسی کارهایی کرد که فقط خدا می‌تواند انجام دهد و ادعاهایی مطرح نمود که فقط خدا می‌تواند آنها را مطرح کند. این موضوعات در درک هویت واقعی عیسی مسیح کاربرد دارد.

پس از نزدیک شدن عیسی به قایق، در آیه ۲۱ می‌خوانیم که شاگردان بلافاصله به ساحل می‌رسند. این اتفاق ممکن است نوعی معجزه را در پی داشته باشد که باعث شده است تا قایق تنها در چند ثانیه چند کیلومتر را طی کند. اما در هر صورت، خدمات آنها خیلی زود در کفرناحوم آغاز می‌شود.

عیسی مسیح ما را دوستان خود خطاب می‌کند (یوحنا ۱۵: ۱۴ - ۱۵) و این واقعاً یک موهبت بزرگ است. با این حال، ما نباید فراموش کنیم که عیسی دوستی عادی نیست. او خداوند قادر مطلق و خالق هستی است. اگرچه او صمیمانه ما را دوست دارد و با ما راه می‌رود اما همیشه به یاد داشته باشیم که ما نیز باید به او به عنوان خداوند احترام بگذاریم.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «خروج ۱۴ / مزمور ۷۷».

 ای خداوند، ای منجی من تو را به خاطر تک تک معجزات و کارهایی که انجام دادی شکر می‌کنم. تمام آنچه تو ای عیسی مسیح بر روی زمین به انجام رساندی برای این بود که ما بتوانیم بیشتر و بهتر به هویت حقیقت تو پی ببریم. شکر تو که خداوند بودن تو را به همگان نشان دادی. ممنون هستیم که من نالایق را دوست خود خطاب می‌کنی. در نام عیسی مسیح. آمین!